

Информация за финансиран проект

Наименование на конкурса:
Конкурс за финансиране на фундаментални научни изследвания – 2021 г.
Основна научна област:
Обществени науки
№ на договор:
Начална дата на проекта и срок на договора:
Заглавие на проекта:
“Социология и науки за човека – едно възможно реасемблиране на социалното познание в началото на 21 век (изследване на случай)”
Базова организация:
Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“
Партньорски организации:
-
Ръководител на научния колектив (академична длъжност, научна степен, име):
Доц. д-р Нина Николова
Общ размер на договореното финансиране:
147 599,00 лв.

Резюме на проекта (до 1 стр. в рамките на полето по-долу):

Изследователският фокус на проекта е въпросът за мястото на социологията и на социологическото експертно знание в актуалната обществена ситуация. Налице е отчетлива тенденция към разколебаване на общественото доверие в социологическата експертиза. И това е видимо дори с невъоръженото око на „човека от улицата“: 1) расте недоверието на широката общественост в резултатите от електоралните социологически проучвания; 2) от началото на 21 в. се забелязва изразителна тенденция на отлив на студенти от образованието по социология в университетите. В масовото съзнание се задълбочава скептицизмът относно ефективността и безпристрастността на социологическата експертиза.

Днес живеем в епоха на колосални промени както в обществата навсякъде по света, така и в българското общество. Задълбочават се икономическата, политическата, екологичната, здравната глобални кризи, растат несигурността и рисковете, увеличават се т.нар. „излишни“ (З. Бауман) за обществото хора. Тези нови процеси са *par excellence* предмет на социологическото познание. Защо тогава се наблюдава отслабване на интереса и на доверието именно към това знание?

За да даде адекватен отговор на тези социални предизвикателства, социологията на 21 век се нуждае – за възвръщане на общественото доверие към нея – не само от своя мощен обяснителен потенциал за диагностициране на обективните обществени процеси, но и от разгръщане на неразвита си потенциал за разбиране на смисъла, който им придават техните дейци.

Ще проверим тази хипотеза чрез емпирично социологическо изследване на бившите възпитаници на специалност „Социология и науки за човека“ в Пловдивски университет (бакалаври, магистри и докторанти) - един образователно-научен модел за правене и преподаване на социология, който съществено се различава от т.нар. „класически“ вид, характерен за останалите български университети.

Хипотезата ни е, че историята на този образователен модел, който би могъл да се окаже един от начините за решаване на проблемите пред социологията, е седиментирана по специфичен начин у всеки от бившите студенти. Интересува ни именно тази уникална следа, която ще бъде тълкувана като свидетелство за ефективността на образователния проект.

Възнамеряваме да проследим утаените ефекти не само в професионалните кариери, но и в биографичните траектории на респондентите. Ще проверим доколко образованието по социология е било причина за надежди и съмнения, за удовлетворения и разочарования. Ще тестваме дали и доколко образователните, професионалните и биографичните вложения са се оправдали. Процесът на превръщането на научно-образователните стратегии в професионално-биографични ефекти и перспективи ще бъде разгледан хронологично и ще бъдат реконструирани етапите му.

Проектът ни се стреми да обоснове изследването на раждането и утвърждаването на нови социологически професии през отварянето на социологията към науките за човека.

Смятаме, че резултатите от проучването на научно-образователния модел „Социология и науки за човека“ в Пловдивски университет като *case study* могат да бъдат екстраполирани по отношение на науката социология след 1990 г. у нас.

Изследването се основава изцяло на качествени социологически методи. В рамките на *case study* „Социология и науки за човека“ възнамеряваме да работим с дълбочинно интервю, в което да интегрираме елементи от биографичния метод и от социоаналитичния разговор (в смисъла на Пиер Бурдийо). Паралелно предвиждаме провеждане на групови интервюта (2 – 4 човека).

Членове на научния колектив

Организации/участници¹	Бележка²
Базова организация:	
ПУ „Паисий Хилендарски“	
Ръководител на научния колектив	
Доц. д-р Нина Николова	Учен
Участници:	
Доц. д-р Светлана Събева	Учен
Доц. д-р Стойка Пенкова	Учен
Доц. д-р Дарин Тенев	Учен
Доц. д-р Елица Димитрова	Учен
Доц. д-р Стоян Ставру	Учен
Гл. ас. д-р Милена Ташева	Учен
Докт. Деница Нейчева	Постдокторант
Докт. Десислав Георгиев	Млад учен/докторант
Докт. Радослав Даярски	Млад учен/докторант
Партньорска организация:	
-	
Участници:	
-	
Партньорска организация:	
-	
Участници:	
-	
Партньорска организация:	
-	
Участници:	
-	

1 Отбележете академичната длъжност, научната степен, име и фамилия на всеки участник като включите и участниците, които са работили по проекта не през целия период за изпълнение на проекта

2 Отбележете дали участникът в колектива е млад учен (МУ), постдокторант (ПД), докторанти (ДО) или студенти (СТ), или учен от чужбина (УЧ).